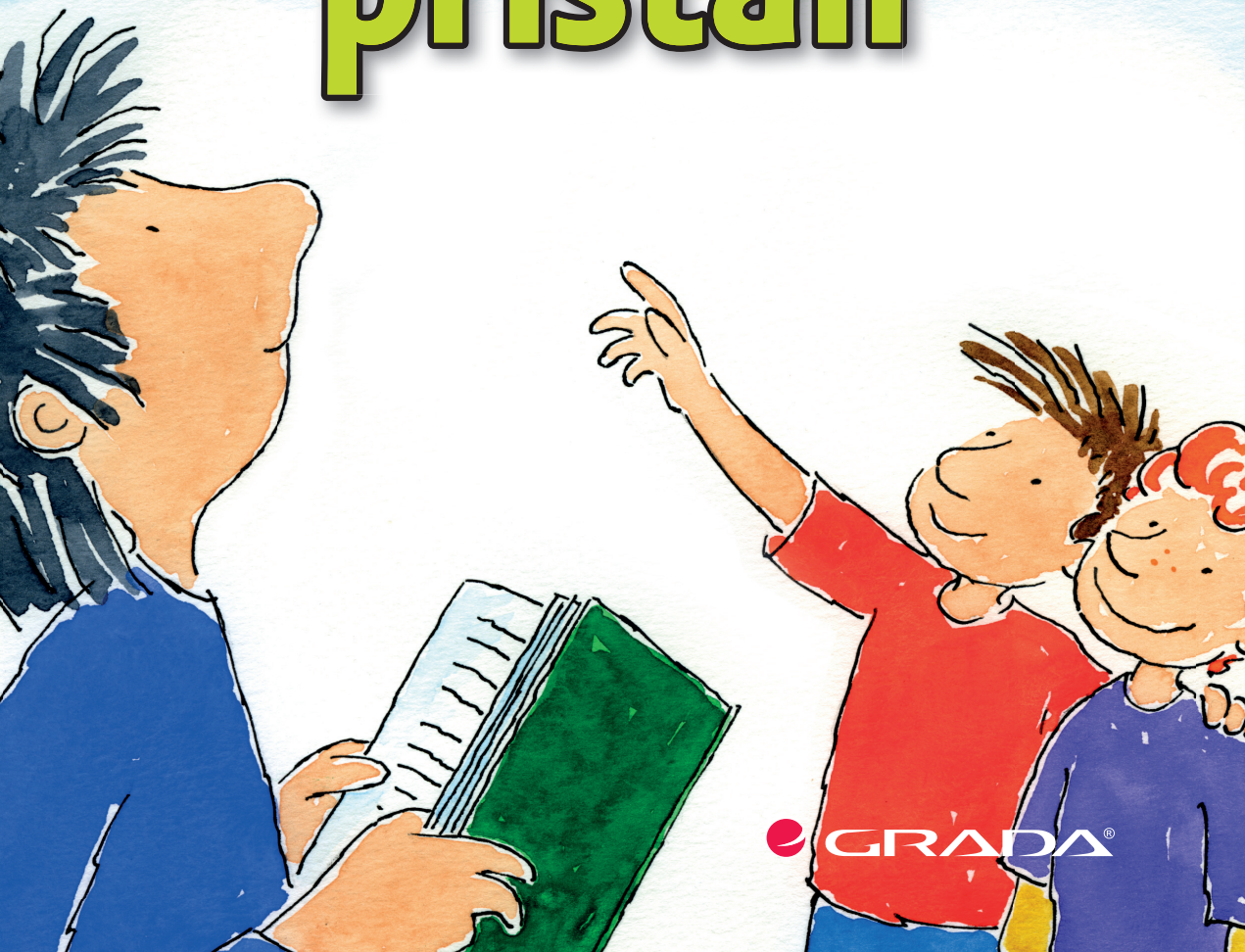

Zuzana Pospíšilová
Ilustroval Michal Sušina

Uf, oni přistáli

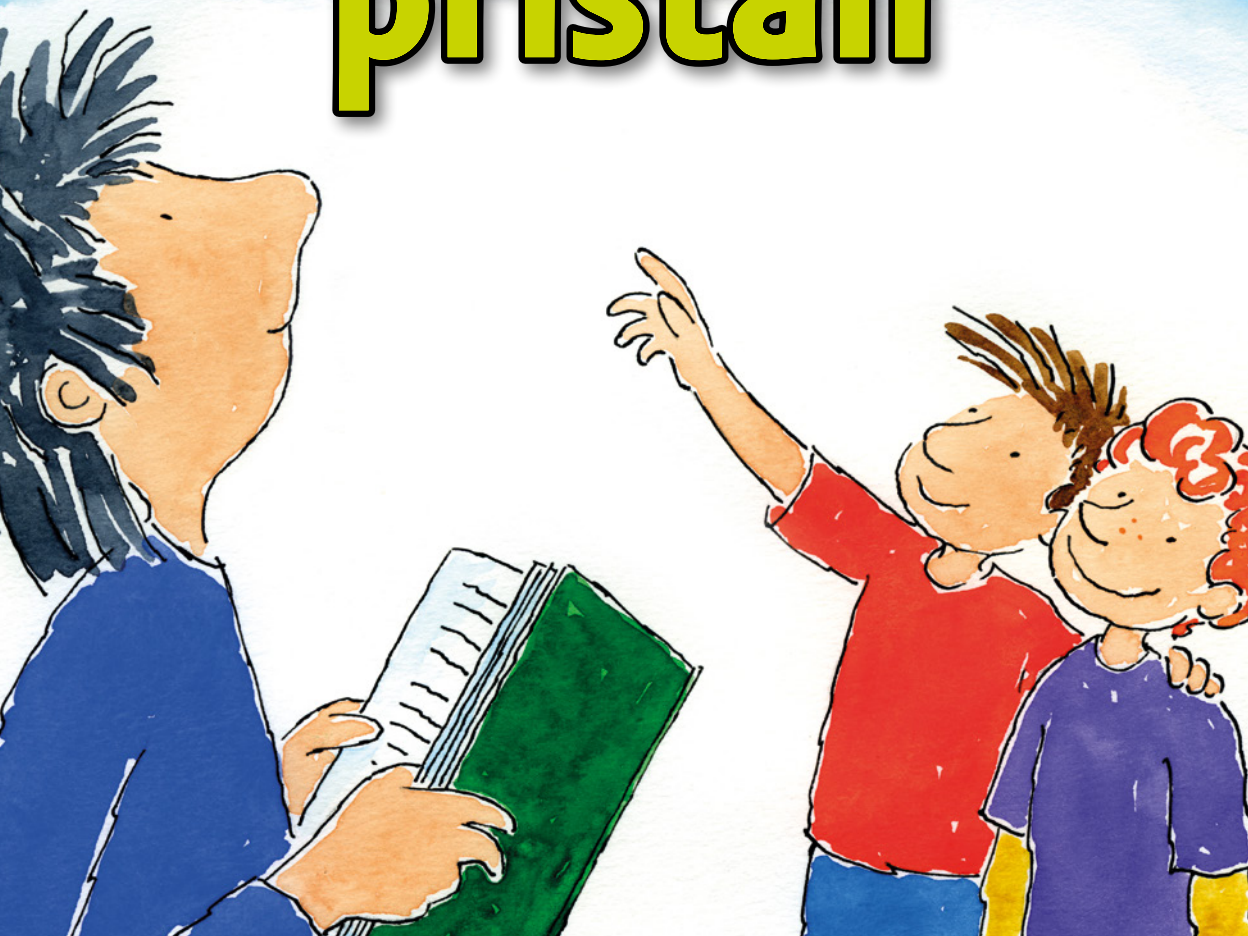
 GRADA®

Zuzana Pospíšilová
Ilustroval Michal Sušina

Uf, oni přistáli

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Mgr. Zuzana Pospíšilová
Uf, oni přistáli

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5335. publikaci

Ilustrace Michal Sušina
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 112
Vydání 1., 2013

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a.s., 2013
Cover Illustration © Michal Sušina

ISBN 978-80-247-4684-5

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-8825-8 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-8826-5 (ve formátu EPUB)

Obsah

Už jsi viděl ufony?	7
Létající talíř	10
UFO na zahradě	13
Pět metrů?	17
Plán	21
Příprava	25
Akce kruh	29
Sobotní vzrůšo	33
Na rozhlednu!	37
Co to jen může znamenat?	41
Více hlav, více rozumu	45
Sen	50
Vojtův další nápad	54
Tajný vzkaz pro Pavla	59
Nečekané překvapení	63
Melodie jako klíč	66
Žádost o předčasný dárek	71
Podivné objekty blízko Slunce	74
Všechno je připraveno	78
Uf, oni přistáli!	81
Pokusy	86
Kamera opět v akci	90
Nevěřící Vojta	93
Návrh	97
Hvězdnou oblohou	101
Morseova abeceda	107

Už jsi viděl ufony?

„Pojď si se mnou zakopat!“ prosil Marek svého staršího bratra.

„Neruš, čtu si!“ odbyl ho Pavel.

„A co češ?“ vyzvídal Marek. Měl dlouhou chvíli a chtěl si s Pavlem aspoň povídat.

„O ufonech. Ale tomu ty nerozumíš. Vesmír je na tebe totiž kapánek složitej!“

„A co tam o nich píšou?“ nedal se Marek.

„Tak, různě. Jak nám dávají znamení tím, že dělají kruhy v obilí, ale my to ještě neumíme pochopit. Jak piloti nebo jiný lidi viděli létající talíře a tak,“ rozpovídal se starší Pavel.

„A oni jako fakt existují?“ zapochyboval Marek. „Já jsem myslel, že jsou jenom ve filmech. Jako třeba čerti, vodníci nebo čarodějnice.“

Pavel jen zoufale pozvedl obočí a dál se začel do knížky o záhadných kruzích v obilí a UFO. Nechtěl se nechat vyrušit hloupými otázkami někoho, kdo se o neidentifikovatelné létající objekty vůbec nezajímá.

Markovi blesklo v očích. „A ty už jsi ty ufony viděl?“

„Ještě ne, ale strašně bych si to přál,“ odpověděl Pavel a dál se věnoval četbě.

Tohle Markovi stačilo. Po svačině zašel na návštěvu k Vojtovi. Vojta je jeho nejlepší kamarád. Je také čtvrták. Marek chodí do áčka a Vojta do béčka. Ale bydlí blízko, a když jim vyučování končí ve stejnou dobu, chodí spolu ze školy domů.

„Ahoj, Vojto, nešel bys na chvíli ven? Potřeboval bych s něčím píchnout,“ hlásil Marek hned mezi dveřmi Vojtova bytu.

„Jestli hledáš někoho na práci, tak běž jinam,“ řekl Vojta a z legrace naznačil, že má obě ruce levé.

Marek se tomu zasmál. Vojtův smysl pro humor dobře znal. „Můj brácha by chtěl vidět ufony!“

„Cože? Vypadám snad jako nějaký ufon?“ durdil se naoko Vojta.

„Co kdybychom si z něj malinko vystřelili?“ pokračoval Marek a potutelně se přitom usmíval.

Tohle byla pro Vojtu opravdová výzva. „To by šlo, to беру! Musíme to pořádně promyslet,“ řekl a ve spěchu si obul tenisky, aby mohli s Markem vyrazit ven. Došli až do parku, kde se posadili na lavičku.

„Brácha říkal, že nám ufoní dávají znamení tím, že kreslí kruhy do obilí.“

„Jak kreslí?“ nechápal Vojta.

„No pastelkami asi ne!“ rozčiloval se nad Vojtovou nechápavostí Marek. „Nějaké obilí si lehne, jiné zůstane stát a z letadla to pak vypadá jako dokonalý kruh nebo jiný obrázek, chápeš?“

„To chápu. Dokonce by se dal vymyslet i způsob, jak to napodobit, ale nechápu, jak tvýho bráchu dostaneme do letadla, aby se na to mohl podívat!“

Markovi vyskočila uprostřed čela hluboká vráska. „To já taky ne!“

„A létající talíř asi taky nemáš, vid’?“ zeptal se zkusmo Marek.

„Talíř sice nemám, ale mám vrtulník na dálkové ovládání,“ odpověděl Vojta. Pak se zamyslel a po chvíli ticha vykřikl: „Už to mám. To bude pecka!“

Marek se lekl, až málem spadl z lavičky. Vojta se tomu musel smát. Podal Markovi ruku. „Jde se ke mně!“

Kluci se vrátili zpátky k Vojtovu domu.

Létající talíř

„Nedáte si svačinu, kluci?“ uvítala je oba Vojtova maminka, která zrovna pekla ovocnou bublaninu. Marek se tvářil rozpačitě. Na koláč měl chuť, ale styděl se to říct. Vojtovi to bylo hned jasné. Plácl Marka přes záda a pobídl ho: „Tak se nejdřív najíme, ať má mozek dost šťávy na přemýšlení.“

„Jdete psát úkoly?“ zeptala se s úsměvem maminka. Vojta přikývl a ukousnul si veliký kus bublaniny. Schválně, protože s plnou pusou se nemluví. Přece nebude mamince vykládat, že jdou vyrábět létající talíř.

„Chutná?“ zajímalo maminku. Marek s plnou pusou taky jen přikývl. „Tak si vezměte ještě,“ pobídla kluky. Oba se bez zaváhání vrhli na další kousek. Dostali k tomu skleničku vody se šťávou. Když ji vypili, tak se odebrali do Vojtova pokojíku.

„Chvilíčku strpení,“ řekl Vojta a zmizel pod postelí. Za chvíli se opět vynořil i s velkou plastovou krabicí. Vytáhl z ní vrtulník a ukázal ho Markovi.

„Brácha není padlej na hlavu,“ prohlásil zklamaně Marek, „vrtulník si s létajícím talířem nesplete nikdo. Ani náš Pavel!“

„Jasně že ne. Ale malinko ho upravíme, neboj!“ uklidňoval ho Vojta. „Táta mi přivezl z Německa takové speciální svítící tyčinky. Mám jich plnou krabici. Když tu tyčinku ohneš, něco tam praskne a začne to svítit.“

„Fakt, jo?“ nevěřil Marek.

Vojta mu místo odpovědi ukázal krabici se svítícími tyčinkami. Jednu ohnul, něco v ní křuplo a ona začala žlutě svítit. „Teď na světle to není ono, ale běž se s tím zavřít třeba do skříně,“ poradil mu Vojta.

„Ty jo, to je paráda!“ žasl Marek, když vylezl ze skříně.

„A to není všechno. Mám k tomu i takovéhle násadky, takže se z toho dá udělat perfektní svítící kroužek,“ řekl Vojta a názorně to předvedl.

„Takže jestli tomu dobře rozumím, tak s tím budeme létat v noci,“ ujišťoval se Marek.

„Jasně že v noci. A létat s tím budu jenom já. Ty budeš doma, abys na to bráchu upozornil.“

„Okno v pokojíku máme zrovna do zahrady, to je super. Večer nechám odemčenou branku, abys tam mohl nenápadně vklouznout,“ plánoval Marek.

„Dík! Ale tvým úkolem bude zajistit, abyste neměli zatažené závěsy,“ připomenul Vojta.